



TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve İçtüzük 'ün 96'ıncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Keziban KONUKCU KOK

İstanbul Milletvekili

Günümüzün vatansız bırakılan halklarından biri konumunda olan ve kendi yönetimi olmayan Ahıska Türkleri uluslararası sözleşmelerle garanti altına alınan temel hak ve özgürlüklerin başında gelen sosyal güvence, siyasi ve toplumsal örgütlenme gibi haklardan mahrum bırakılmış, ciddi hak ihlallerine maruz kalmış ve kalmaya da devam etmektedirler.

Azerbaycan'dan ve Kırgızistan'dan sigorta prim günlerini Türkiye'ye getiren Ahıska Türklerinin, sadece Türkiye'deki 2000 sonrası %24'e kadar düşen emekli maaşı bağlanma oranları, emekli maaşlarını aylık sınırının yarısının da altına düşürmektedir.

Nitekim toplam nüfusa ilişkin resmi bir veri bulunmamakla birlikte tahminen 100 binden fazla Ahıska Türkünün vatandaşlık alarak daimî bir şekilde yaşadığı belirtilen Türkiye'de, 1994'den 2006'ya kadar zorunlu göçle gelenler 2000'den 2010'a kadar T.C. vatandaşı olan 30 Eylül 1994 ve 20 Eylül 2013 tarihleri arası 4/a sigortalı işte çalışmaya başlayan, Türkiye'de 1.300 ile 6.126 gün sigorta primi günü olan, Azerbaycan'daki ve Kırgızistan'daki 8 Eylül 1999 öncesi 400 ile 5.929 gün sigorta prim günlerini getiren, toplam 3605 ile 8.266 gün sigorta prim günüyle, 70 ile 53 yaşında, 1 Eylül 2012'den 1 Aralık 2022 tarihleri arası emekli olan Ahıska Türklerinin çoğunluğuna bağlanan emekli maaşları 3.500 TL'nin altında kalmıştır. Öyle ki; binlerce emeklinin almış olduğu emekli maaşı ek ödeme dahil 2023 Temmuz ayında itibarı ile 1.161,14 ile 5.865,50 TL. seviyesinde bırakılmıştır.

Devletlerin sosyal güvenlik hakkı gereği vatandaşlarının insanlık onuruna yakışır bir şekilde hayatını sürdürebilmesi için gerekli ekonomik ve sosyal koşulları sağlama yükümlülükleri bulunduğu dikkate alındığında, yüksek enflasyon ve yoksulluk oranlarının yaşandığı bu dönemde yapılan ödemelerin çok yetersiz kaldığı ve insanların yaşam maliyetlerini karşılayabilmelerinin mümkün olmadığı ortadadır.

Bu bağlamda;

- 1- Bakanlığınızca açlık sınırının 13.684 TL, yoksulluk sınırının 44.573 TL. ve bekar bir çalışanın aylık yaşama maliyetinin 17.803 TL.ye ulaştığı günümüzde bir ailenin hatta bir insanın bu ücretlerle geçinebileceğinin mümkün olduğu mu düşünülmektedir?
- 2- Bakanlığınızca, Azerbaycan'dan ve Kırgızistan'dan zorunlu olarak göç gelen Ahıska Türklerinde olduğu gibi 2000 yılından sonraki sigorta primlerine açlık sınırının dahi altında emekli maaşı bağlamak yerine insani yaşam koşullarını sağlayabilecek biçimde bir ücret düzenlenmesi yapılması düşünülmekte midir?
- 3- Gençlerin dahi iş bulamadığı Türkiye'de 70 ile 53 yaşındaki yoksul bırakılan insanların iş bulması mümkün müdür? İş bulmuş olsalar dahi bu yaştan sonra çalışabileceği nasıl düşünülmektedir?
- 4- Emekli olan işçileri yoksul bırakıp mağdur eden bu uygulamanın anayasanın eşitlik ilkesine ve Türkiye tarafından kabul edilip imzalanan insan hakları beyannamesine aykırılık teşkil ettiğini düşünüyor musunuz?